

Quebrado Barroco

David Gutiérrez, traverso barroc

Compagina la seva tasca docent amb la realització del Màster de Música Antiga de l'Escola Superior de Música de Catalunya. Ha rebut classes de flautes històriques de la mà de Marc Hantai, Marco Brolli i Agostino Cirillo, així com de música de cambra de la mà de Lorenzo Coppola, Emilio Moreno, Emmanuel Balssa, Olivier Baumont, Jacques Ogg i Manfredo Kraemer. Com a solista, ha actuat en diversos escenaris d'Espanya, interpretant el Concert per a flauta i orquestra de C. P. E. Bach o el Concert per a flauta i orquestra en Sol Major de W. A. Mozart. És membre fundador del grup Pretérito Imperfecto, amb el qual ha participat al Cielo de Música Primavera Sonora de Granada i al Fringe de 2017 del Festival Oude Muziek Utrecht, on novament participarà en l'edició de 2018 amb el grup Giroflásticos.

Alejandro Fernández, clavicèmbal

Va començar els estudis musicals a l'edat de 8 anys al Conservatori Professional "Guitarrista José Tomás" d'Alacant, on va finalitzar els estudis professionals de piano i de clave, obtenint-hi el Premi Extraordinari de Fi de Grau. És clavecinista i organista de diverses agrupacions orquestrals i de música de cambra, amb les quals ha tocat en diversos auditoris d'Espanya i Europa. Amb el grup Pretérito Imperfecto ha actuat al Fringe Festival d'Utrecht 2017, i ha tornat a ser-hi convidat en l'edició de 2018.

Organitzat per:
Ajuntaments del Territori Barroc i Consorci de l'Alta Anoia

Amb la col·laboració de:
ESMUC, Territori de Masies, Amics de Coaner

ESPURNESBARROQUES.CAT

10 JUNY
2018 - 11.30h.
SANTA MARIA
DE COANER
(Sant Mateu de Bages)

EN CONCERT

Quebrado Barroco

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ESPURNES
BARROQUES

MÚSICA I
PATRIMONI
AL TERRITORI
BARROC

Programa

François Couperin (1668-1733)

Premiere Concert Royaux

Prélude

Allemande

Sarabande

Gavotte

Gigue

Menuet en trio

Jean-Marie Leclair (1697-1764)

Sonata per a flauta n. 1 en Mi menor

Adagio

Allegro ma poco

Sarabanda

Allegro

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Sonata en Mi Menor BWV 1034

Adagio ma non tanto

Allegro

Andante

Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)

Sonata per a flauta en Sol major

Andante

Allegretto

Tempo di minuetto

Duració: 55'

Notes al programa

És poc més de dues dècades el que que separa la composició de la primera i l'última obra d'aquest concert. Per ordre cronològic (i d'interpretació en el programa), les obres foren escrites els anys 1714, 1723, 1724, 1735. Però malgrat aquesta unitat de temps, i de pertànyer a allò que es coneix com a “barroc tardà”, el cert és que cada una d'aquestes composicions és representativa d'un estil ben diferent.

Si bé compost el 1714, el *Premier concert royal* de François Couperin no s'edità fins el 1722, a París. Aquesta és una de les quatre suites que el compositor va escriure per a Lluís XIV, l'avi d'aquell nefast Felip V que el 1716 prohibiria l'ús escrit i oficial del català (cosa que el retaule de Coaner, fet el mateix any, passa per alt). En aquestes suites, Couperin —exponent màxim de l'“estil francès”— es passeja per diverses danses de l'època que esdevingueren canòniques.

La *Sonata n. 1 en Mi menor* de Jean-Marie Leclair s'edità a París el 1723. Però en comptes d'adscriure's a l'estil regi i sumptuós de Couperin, Leclair flirteja amb unes maneres més fresques i —a ulls dels puristes—menys refinades que les que imperaven a la cort. Aparcant l'estil francès, Leclair aposta pel gust italià (més pròdig en contrastos), encenent així un duel estètic que dividí la França borbònica en agitades *querelles*.

Mentre a França el món musical es dividia entre partidaris de l'estil francès i de l'estil italià, Johann Sebastian Bach subsumia estil italià, estil francès i estil alemany en una música que supera qualsevol distinció estilística, portant el contrapunt i l'harmonia barrocs fins a les últimes conseqüències.

Carl Philipp Emmanuel (el segon dels onze fills que Johann Sebastian Bach tingué amb Maria Bàrbara), compongué aquesta sonata el 1735, onze anys més tard que la sonata del pare. Pertanyent ja a una nova generació de compositors, la música de Carl Philipp Emmanuel permet intuir els canvis que estaven a punt d'arribar amb el classicisme. L'harmonia se simplifica, deixant que sigui la melodia (i no el contrapunt) qui prengui volada, i deixant flairar ja l'“estil galant” que en breu inundaria Europa.